

Høringsuttalelse - forslag til ny PEFC-skogstandard

Vi er generelt positive til at flere organisasjoner stiller seg bak forslaget til ny PEFC-skogstandard. Forslaget til ny standard er i hovedsak «strengere» enn skoglovverket. Det forenkler håndteringen for offentlige instanser. Videre opplever vi ny standard som en skjerping av krav i forhold til miljøverdier og friluftsliv. Skjerpede krav får litt ulike konsekvenser. Noen vil føre til at det må gjennomføres nyregistrering nøkkelbiotoper. Dette er relativt omfattende prosesser som krever tilskuddsmidler. Slike endringer bør ikke skje for ofte siden forutsetningene for nylig ferdige skogbruksplanprosjekt dermed blir endret. Sertifiseringssystemet bør søke å unngå for mange overgangsordninger og dispensasjoner.

Under følger kommentar til noen kravpunkt:

Kravpunkt 5. Skogsveger

«I større sammenhengende skogarealer med lite omfang av tekniske inngrep og som er spesielt viktig for biologisk mangfold eller friluftsliv, skal nye skogsbilveganlegg normalt unngås.»

Dette kan bli en krevende avveining. Det er normalt i større sammenhengende skogarealer det er behov for skogsveg. Sertifikatholder/tømmerkjøper vil også få en krevende rolle. Av hvem og hvordan skal dette vurderes?

Kravpunkt 6. Friluftsliv

1. «Næringsutøvelse på skogarealene skal gjennomføres slik at det faktiske innhold i den frie ferdselsretten opprettholdes»

Hva folk legger i begrepet «fri ferdsel» kan være en individuell vurdering. Det er i allerede i dag steder der skogeier saksøkes for utøvelse av normal sluttavvirkning, da det er «noens» turområde, og som opplever endringer i det faktiske innhold. Det bør også legges inn at fri ferdsel kan bli begrenset i «anleggsperioden».

2. «...bidra til hensiktsmessige løsninger for anlegging av stier, skiløyper, rasteplasser o.l. og for uteområder for barnehager, skoler og skolefritidsordninger, og gi tillatelse til slike når det ikke er i strid med viktige næringsmessige eller økologiske hensyn»

Det kan ikke kreves at en skogeier gir tillatelse til bygging av turvei over næringseiendom. Da eksisterende belastning og ulike brukergruppers ønsker kan variere for mye. Det bør inn «kan/bør».

Kravpunkt 14. Terrengtransport

Hva som oppfattes som kjøreskader vil være noe individuelt. En tydelig definisjon vil kunne forhindre diskusjon. Vi er kjent med at noen sertifikatholdere bruker en målsatt definisjon.

Kravpunkt 15. Langsiktig virkesproduksjon

Vanlig omløpstid og minstealder for hogst

I vårt fylke er over 80 % av granskogen som er hogd dei siste åra i hogstklasse 4. Videre har en fått litt følelse av at de «nedre aldersgrensene» i eksisterende skogstandard er brukt som hogstmodenhetsalder. Granskog på de høyeste bonitetene med totalalder på 45 år har over 1,5 m³ i tilvekst pr. da. år. Å hogge skogen så tidlig er ikke i tråd med formålene i kravpunktet. Det er bra at det er kommet en kolonne med vanlig omløpstid. Det bør i større grad fokuseres på at man unntakstilfelle hogger skog med nedre aldersgrense, og at vanlig omløpstid er «normalen».

Foryngelse etter hogst

Her er vel teksten omtrent lik dagens standard. På Vestlandet er det fortsatt store utfordringer rundt foryngelse, både gjennomføring av planting og ulike skadegjørere i etterkant. Under forklaring til kravpunktet er dette hensyntatt ved at sertifikatholder skal tilpasse rutinene til utfordring i området. Valg av foryngelsesmetode skal dokumenteres. Hos oss er dette i hovedsak planting. Vi kunne ønsket at innholdet i dokumentasjonen spesifiseres og blir mer forpliktende, og at PEFC krever spesielle oppfølgingsrutiner av sertifikatholder rundt foryngelsesmetode på Vestlandet.

Kravpunkt 21. Påskoging og treslagsskifte

Dette er ingen stor sak i dag, men det er fortsatt et betydelig potensial og kan bli aktualisert ved bl.a. klimaskoger. I teksten står det « I slike områder kan også norsk gran gjenplantes etter sluttavvirkning av utenlandske treslag». Gran kan plantes i hele Norge. Det er områder hvor vanlig gran ikke tåler saltsprøyten og den kan derfor ikke erstatte eks. sitkagran.

Kravpunkt 22. Nøkkelpoter

Det er bra at begrepet «skogreisingsstrøk» er tatt ut. Skog er skog, uavhengig av om den er planta eller ikke, og uavhengig av hvor i landet den står. Begrepet har vært ulikt tolket, og skapt ulike utfordringer knytt til forskrifter av skogbruksloven.

Alle eiendommer større enn 50 dekar produktivt, økonomisk drivbart areal skal ha kartfestet nøkkelpoter. I vårt fylke er det mange små eiendommer. Eiendommer av slike eiendommer har ofte liten kunnskap om skogbruk, og registrering av nøkkelpoter(skogbruksplanlegging) er relativt dyrere på små eiendommer enn store. Det kan være uheldig i forhold til aktiv forvaltning, og muligheter for samarbeid på tvers av eiendomsgrensene. Ved å sette ned arealgrensene for krav om kartfesting av nøkkelpoter vil mange eiendommer fra nyere takster bli omfattet av dispensasjoner og overgangsordninger. Dette er uheldig. Vi ser behov for enklere og billigere takstmetoder inkl. miljøregistrering i kommuner med relativt små skogressurser (kystkommuner) jfr. kravpunkt 3.

Kravpunkt 23. Biologisk viktige områder

«For skogeiendommer mindre enn 1500 dekar skal ivaretagelse av biologiske viktige områder dokumenteres gjennom statistikk fra Landsskogtakseringen på minste mulige nivå, som gir representativt statistikkgrunnlag....»

Det er uklart hva dette betyr og hvilke konsekvenser det får for skogeier. Har Landsskogtakseringen lavere nivå på registreringer enn fylke? Det er i ulik grad mellom kommuner gjort registrering av aktuelle areal som kan inngå i biologisk viktige områder. Dersom Landsskogtakseringens statistikk viser at det er mindre enn 10 % biologiske viktige områder, hva betyr det for skogeier med mindre enn 1500 dekar skog?